

**Zajęcia integracyjne, jako element programu ułatwiającego adaptację
pierwszoklasistów w nowej szkole.**

SCENARIUSZ ZAJEĆ INTEGRACYJNYCH

Temat: Poznajmy się !

Uczestnicy: poszczególne klasy pierwsze oraz ich wychowawca.

Prowadzący zajęcia: pedagog szkolny .

Czas trwania zajęć: dwie godziny lekcyjne (bez przerwy).

Miejsce: świetlica internatu szkoły.

Cele: integracja klasy, budowanie poczucia bezpieczeństwa i zaufania .

Metody: rundka, praca w parach, praca w małych grupach, rysunek, gry integracyjne.

Pomoce: karta „Znajdź kogoś, kto...” ;

„Barometr samopoczucia” – rysunek na szarym papierze ;

kartki na wizytówki; mazaki; kostka do gry; szary papier;

gazeta /posklejane kartki/ .

Przebieg zajęć :

1. Przywitanie klasy, przedstawienie się, poinformowanie o celu spotkania.
2. Wspólne ustalenie zasad obowiązujących podczas zajęć.
3. „Barometr samopoczucia”- każdy wpisuje, na uprzednio przygotowanym arkuszu papieru, swoje inicjały lub jakiś inny znak w miejscu, które charakteryzuje jego samopoczucie:
niebo, O.K., piwnica.
4. Wizytówka – uczestnicy spotkania wykonują swoją wizytówkę (imię oraz rysunki ,napisy charakteryzujące daną osobę) i przypinają do swego ubrania.

5. Rundka – zaczynając od prowadzącego zajęcia, każdy z uczestników przedstawia się (mówi tylko to, co chce powiedzieć, np. imię, zainteresowania, dlaczego jest właśnie w tej szkole, czy w klasie są osoby, z którymi znał się wcześniej, czy polubił już kogoś, historia imienia) .
6. Każdy z uczestników otrzymuje kartę „Znajdź kogoś, kto...” (kto ma taki sam znak zodiaku, co Ty; oczy w takim samym kolorze; imię zaczynające się na tę sama literę, co Twoje; nosi taki sam rozmiar buta; lubi te same filmy; ma dłoń tej samej wielkości, co Twoja). Wszyscy chodzą po świetlicy i wyszukują odpowiednie osoby i zapisują ich imiona.
7. Wywiad – prowadzący , w sposób losowy, dobiera uczniów w pary. Najpierw jedna osoba przez 1,5 minuty zadaje pytania partnerowi z pary, następnie – druga. Celem pytań jest ustalenie jak najwięcej wspólnych cech, spraw itp. łączących obu uczniów. Po upływie trzech minut jedna osoba z każdej pary opowiada , co udało się im znaleźć wspólnego. Próbujemy ustalić, co wspólnego jest dla wszystkich w klasie.
8. Tratwa ratunkowa – w sposób losowy tworzy się 4, 5 grup. Każda otrzymuje płachtę gazety (60cm x 90cm) . Informuje się klasę, że będąc na wycieczce klasowej płynęli statkiem. Statek uległ uszkodzeniu i pasażerowie muszą zmieścić się na tratwach (gazetach) aby się uratować.

Każda grupa prezentuje, w jaki sposób pomieści się na tratwie.
9. Klasę dzielimy na połowę ; jedna część ustawia swoje fotele na środku świetlicy. Druga połowa uczestników siada naprzeciwko wybranej osoby (tworzą się dwa kręgi) .

Osoby siedzące na zewnątrz mówią : chciałbym zapytać cię o... .

Na dany przez prowadzącego znak, osoby zadające pytanie

przesiadają się na fotel po prawej stronie i znów zadają pytanie.

Ta rundka trwa do czasu, aż wrócą do osoby, z którą zaczynały zabawę .

10. Na środku sali stawiamy duży stół, na który kładziemy arkusz szarego papieru – podpisujemy go : klasa, data. Stajemy wokół stołu ; następnie każdy podchodzi do stołu (nie ustalamy kolejności) i rysuje element obrazu pt. Nasza klasa .Można podchodzić kilka razy, ale zawsze tylko jedna osoba rysuje. Zadanie to wykonujemy w całkowitym milczeniu.

Rysunek wieszamy na ścianie i każdy mówi co i dlaczego narysował. Obraz przechowujemy do końca pobytu uczniów szkole.

11. Prowadzący pyta się uczestników o samopoczucie (czy np. ktoś „wyszedł” z piwnicy) .

12. Rundka – każdy rzuca kostką do gry. Ile wyrzuci punktów, tyle słów ma powiedzieć na pożegnanie.

13. Prowadzący życzy pierwszoklasistom powodzenia i daje każdemu karteczkę z napisem : Bądź dobrej myśli

Uwaga: 1. Wszyscy uczestnicy siedzą podczas spotkania w kręgu.

2. Wychowawca klasy bierze udział we wszystkich zabawach.

3. Po każdym zadaniu prowadzący dopytuje się , czy ktoś chciałby coś jeszcze powiedzieć, co było trudne, podkreśla wszystko, co łączy klasę .

Podczas zajęć panowała atmosfera zabawy, uczniowie chętnie brali udział w poszczególnych ćwiczeniach. W wypowiedziach końcowych (ćwiczenie 12) podkreślali, że zajęcia się im podobały, poznali imiona wszystkich kolegów i koleżanek z klasy, oceniali klasę jako zgraną, „fajną”.

Należy również podkreślić, że niniejsze spotkania pozwoliły mi , niejako „naturalnie” wejść w życie klasy, zaprezentować się pierwszoklasistom, a to z kolei procentuje naszymi dalszymi kontaktami (klasowymi, indywidualnymi).